

פסחים פה. (ש22, השורה שמתחילה במילים 'אמר בקולית') עד פו. (המשנה)

ביאורי מושגים

טומאת ידיים: מהתורה מתייחסים לכל גוף האדם כיחידה אחת לעניין טומאה. חכמים תיקנו במקרים שונים טומאת ידיים. רמת טומאה זו היא של שני לטומאה ולכן ידיים טמאות מטמאות תרומה וקודש, הדרך להיטהר מטומאה זו היא באמצעות נטילת ידיים. הבסיס הרעיוני לטומאה זו הוא קידוש הידיים לכהנים לפני שהם באים לעבוד. מהתורה יש משמעות נפרדת לידיים ועלינו לקדש אותם לפני שאנו נוגעים בקודש. אמנם שם אין מדובר בהטהרות מטומאה אלא בהתקדשות יתירה אולם העקרון עצמו זהה. עקרון דומה מיישם כל אחד מאיתנו כשהוא נוטל ידיים לפני אכילת לחם. אנו מקדשים את ידינו לפני אכילת הלחם. זאת כיוון שאכילת הלחם היא עבודת ה' הדורשת הכנה מקדימה וקדושה.

טעם הגזירה

פיגול - מחשש שכהנים חשודים יגלו בכוונה את הקרבן,
נותר - מחשש שכהנים יתעצלו ולא יסיימו לאכול את הקרבן,

פיגול ונותר

מטמאים את הידיים
(מדרבנו)

שיעור הטומאה:

דעה א': בכזית (כשיעור האיסור)
דעה ב': בכביצה (כשיעור טומאה)

טומאת יוצא

מחוץ לעזרה (בקדשי קדשים) או **מחוץ לירושלים** (בקדשים קלים): ספק האם גזרו טומאה.
מחוץ לחבורה (בקרבן פסח): לא גזרו (בני החבורה זריזים) וטהור.

חיוב על הוצאה

החיוב על ההוצאה קיים רק אם הניח (כמו בהלכות שבת) וסמוך לקרקע (3 טפחים) נחשב כמונח.

מקור איסור הוצאה מחבורה לחבורה

'לא תוציא... תוצה' - לאסור הוצאה מחבורה לחבורה אפילו בתוך הבית.

משנה

אבר שיצא מחוץ למקומו:
בקרבן פסח: קולף רק את הבשר,
בשאר קרבנות: חותך בגרזן את הבשר והעצם,

היקף קדושת העיר:
מחוץ למקום סגירת הדלת: לא קדוש,
לפנים ממקום סגירת הדלת: קדוש.

רב: הגדרות אלו רלוונטיות גם לגבי תפילה,
ריב"ל: לגבי תפילה אין מחיצה מפסיקה בין ישראל לאביהם שבשמים!!!
(תוס': דברי ריב"ל תקפים רק כשיש כבר 10 בחדר אחד ואדם אחר מחוץ לחדר)

מעמד מקום סגירת הדלת עצמו:

ירושלים: לא התקדש (כדי לאפשר למצורעים לחסות בצל השער)
בעזרה: התקדש (חוץ משער ניקנור שממנו היו המצורעים מכניסים את ידיהם כדי שיזו עליהם את דם האשם)

הערות בעניין גגות:

א. ההלל של קרבן הפסח היה נאמר על הגג, אולם אכילת הקרבן היתה בבית,

ב. לשכות ההבנויות בהר הבית ופתוחות לעזרה - גגותיהן קודש, זאת כיוון שגובה גגותיהן כגובה **רצפת העזרה** (העזרה היתה גבוהה מהר הבית בכ5 מטר)

מעמד מקומות גבוליים

גגות: לא התקדשו (חוץ מגג ההיכל שהתקדש לעניין זה ששיימו עליו את כלי המדידה)

עליות: לא התקדשו (חוץ מעליות ההיכל שנמסרו בנבואה)

מתחת לפני הקרקע (מחילות): כשהפתח לכיוון הר הבית - לא התקדשו, כשהפתח לכיוון העזרה - התקדשו.

חלונות שבכותל ועובי הכותל: קדוש (בתנאי שגובהן כגובה הרצפה הסמוכה להן)